

صاحب امتیاز: موسسه فرهنگی هنری صاد
مدیر مسئول و سردبیر: محمدرضا شفيعی
دبیر تحریریه: امیر افشار فتوحی

www.rooznamehsaba.com
rooznamehsaba

تهران - خیابان آیت الله مدنی - کوچه خجسته منش - پلاک ۵
تلفن: ۶۰-۷۷۵۸۲۴۲۲ فکس: ۷۷۵۴۸۲۴۵
چاپ: موسسه فرهنگی مطبوعاتی ایران
توزیع: نشر گستر امروز

گفت و گوی
صبا با نویسن
مسعودیان بازیگر
فیلم «تابستانی که
برف آمد»

نقش‌ها

بازیگر را

صدامی کند

کاندید شدن شما در جشنواره اسپانیا چه تاثیری در آینده کاری و انتخاب نقش‌های شما خواهد داشت؟ آیا در آینده نقش‌ها را گزیده‌تر انتخاب می‌کنید؟
من نقش‌ها را خیلی حسی و دلی انتخاب می‌کنم و احتمالاً همین روند را ادامه خواهم داد چون این روش نتیجه خوبی برای من به همراه داشته، اتفاقاً زمان‌هایی که بر اساس تصمیم‌های منطقی و بر خلاف غریزه‌ام نقش انتخاب کرده‌ام همیشه پیش‌مان شده‌ام، به نظر من نقش‌ها بازیگر را صدامی کند و اگر با کاراکتری ارتباط بگیرم آن را بازی می‌کنم، کاندید شدن من در این جشنواره خیلی در انتخاب‌های بعدی من تأثیرگذار نخواهد بود چون من همواره در هر نقشی سعی کردم که بهترین را بازی کنم.

کارگردان و ژانر در انتخاب نقش‌ها چقدر برایتان اهمیت دارد؟

هرچقدر فیلم چالش بیشتری برایم داشته باشد جالب‌تر است به همین دلیل بازی در ژانرهای مختلف را دوست دارم بنابراین ابتدا کاراکتر، فیلمنامه و در مرحله بعد کارگردان برایم اهمیت دارد چون ممکن است کاراکتر جالبی نوشته شده باشد که درخواست کارگردان با خواسته و تصور من در اجرا متفاوت باشد و این تفاوت فارغ از اینکه کدام خواسته درست است به کار آسیب می‌زند، در همان گپ و گفت اولیه همسو بودن خواسته‌های بازیگر و کارگردان با یکدیگر مشخص می‌شود که بر اساس آن تصمیم می‌گیرم.

فیلم‌های مستقل و اجتماعی بیش از آنکه در داخل کشور دیده شوند، در جشنواره‌های خارجی مورد توجه قرار می‌گیرند، به نظر شما علت چیست؟

این موضوع هم به وضعیت اجتماعی ما مربوط است و هم به نبود حمایت‌های کافی. برای تماشاگر عادی، سینما یک تجربه دو ساعته است و طبیعی است بخواهد این تجربه با خنده و حال خوب همراه باشد. در شرایطی که زندگی روزمره پر از استرس و کرحتی است، حق می‌دهم مخاطب نخواهد سراغ فیلم‌های اجتماعی سنگین برود.

البته در خارج از کشور هم فیلم‌های تجاری پر فروش‌ترند، اما فیلم‌های مستقل آنجا گسترده‌تر اکران می‌شوند و همین باعث دیده شدنشان است. در ایران چنین امکانی کمتر وجود دارد. این مسئله فقط مختص ما هم نیست؛ در فرانسه، کره یا ژاپن هم فیلم‌های تجاری مخاطب اصلی را جذب می‌کنند و فیلم‌های مستقل بیشتر برای قشر خاصی ساخته می‌شوند. لقیق سرگرمی با نگاه اجتماعی کار ساده‌ای نیست، بنابراین این تفاوت طبیعی است. همان‌طور که بازیگر در انتخاب نقش باید آزاد باشد، تماشاگر هم حق دارد تصمیم بگیرد چه چیزی ببیند.

نوشین مسعودیان با بازی در فیلم «تابستانی که برف آمد» به کارگردانی نسیم فروغ، حضوری متفاوت و تأثیرگذار را رقم زده است. او که پیش‌تر با نقش آفرینی در آثار تلویزیونی و فیلم‌هایی چون «برف آخر» شناخته شده بود، این بار نقشی پیچیده و انسانی را ایفا کرده است. در این گفت‌وگو، از تجربه حضور در فیلمی که در جشنواره مادرید نامزد دریافت جایزه بهترین بازیگر زن شد، تا دغدغه‌های شخصی و نگاهش به بازیگری صحبت کرده‌ایم.

مهديه مالكي
گفت‌وگو

پندیرفتید؟

من به نقش‌های کم و کوچک اعتماد و علاقه دارم، چون بازیگر در چنین نقش‌هایی می‌تواند خودش را محک بزند. همین کم بودن، بازیگر را به چالش می‌کشد و فرصتی فراهم می‌کند تا توانایی‌اش را به بهترین شکل در آن نقش بروز دهد و حتی یک نقش کوچک را به اثری پررنگ و ماندگار تبدیل کند. در تجربه قبلی‌ام هم نقشی کوتاه داشتم که برایم بسیار لذت‌بخش بود و به قول معروف «مزه‌اش هنوز زیر زبانتان مانده است». از همان زمان هیچ گاردی نسبت به نقش‌های کوتاه نداشتم، چون هر بار برایم ثابت شده که این نقش‌ها به ظاهر کوچک اما تأثیرگذار، ظرفیت بالایی برای بازی دارند.

کاراکتر «ماهی» هم اهل حرف زدن و به چالش کشیدن است و حتی به خودش حق طلبکار بودن می‌دهد. برای من این یک تجربه متفاوت بود، چون ماهی با کاراکترهایی که پیش‌تر بازی کرده بودم فرق داشت و همین تفاوت برایم جذابیت داشت. گرچه این نقش را در ابتدای مسیر بازیگری‌ام پذیرفتم، اما دلم می‌خواست از همان آغاز، سراغ کاراکترهایی بروم که شبیه هم نباشند. به همین دلیل هم برایم کم و زیاد بودن نقش اهمیت نداشت؛ آنچه مهم بود این بود که بتوانم چیزی تازه و متفاوت از خودم نشان بدهم.

نقش شما در این فیلم گرچه کم بود ولی نامزد دریافت جایزه بهترین بازیگر زن فیلم‌های خارجی زبان در بخش مسابقه پانزدهمین جشنواره بین‌المللی شد، به نظر شما چه ویژگی موجب دیده شدن این نقش شد؟

برای من این اتفاق غیرمنتظره و خوشحال‌کننده بود و واقعا سوپرایز شدم، خانم بحرالعلومی در فیلم‌هایی که تهیه می‌کنند پشتکار بسیاری دارند و فیلم را در فستیوال‌های مختلف شرکت می‌دهند به عبارتی بعد از ساخت فیلم آن را رها نمی‌کنند و همین پشتکار ایشان باعث شد که فیلم که در جشنواره‌های مختلف دیده شود، این تجربه برای من بسیار شیرین است چون اولین کاندیداتوری بین‌المللی من است و امیدوارم که این روند ادامه دار باشد.

در فیلم «تابستانی که برف آمد» موضوعات به‌یکباره به مخاطب منتقل نمی‌شوند و شخصیت‌ها باید به تدریج اطلاعاتی را به تماشاگر بدهند. در چنین شرایطی بداهه‌پردازی بازیگر کمتر و پیروی از فیلمنامه بیشتر است. با این روند چالشی نداشتید؟

نه، هیچ چالشی نداشتم چون این بخشی از ذات بازیگری است. ما باید دقیقاً به اندازه همان حسی بازی کنیم که تماشاگر در هر لحظه باید دریافت کند. در این فیلم، اطلاعات کم‌کم به مخاطب داده می‌شد و همین همراهی تدریجی با قصه و سرگشتگی کاراکترها، به‌ویژه کاراکتر اصلی، ریشه در موضوع اصلی فیلم داشت. رعایت این نکات در هنگام بازی بسیار اهمیت دارد، چرا که بازیگر باید از پیش پیش‌بینی کند مخاطب چه حسی را تجربه خواهد کرد و چه میزان اطلاعاتی از آن حس در اختیارش قرار می‌گیرد.

از سوی دیگر، بازیگر همیشه نمی‌تواند به بداهه‌گویی متکی باشد. اما اگر بازیگری برای کارش هیجان داشته باشد، خوب می‌داند کجاها می‌تواند بداهه داشته باشد، چون لحظه‌به‌لحظه فیلم را در ذهنش چیده است. البته درباره این فیلم، فضای بداهه خیلی وجود نداشت، چرا که ساختار کلی از پیش مشخص بود و نحوه ارائه اطلاعات به تماشاگر نیز کاملاً طراحی شده بود. بنابراین لازم بود دقیقاً روی همان مرز حرکت کنیم که فیلمنامه و کارگردان تعیین کرده بودند تا به قول معروف «کار بیرون نزنند».

کدام ویژگی شخصیتی کاراکتر ماهی را دوست داشتید؟

کاراکتر ماهی علی‌رغم چیزی که نشان می‌داد که عصبانی و دلشکسته است، بسیار احساساتی و حامی بود و من این بعد پنهانی کاراکترها را خیلی دوست دارم چون منجر به کنجکاوی و کشف مخاطب نسبت به آن کاراکتر می‌شود، این کاراکتر عشق پنهانی داشت و این مدل رفتار را برای کنترل مشکل خودش انتخاب کرده بود.

نقش «ماهی» در این فیلم کوتاه اما تأثیرگذار بود. چه شد که این نقش را

